

SaloLogin kalustoarsenaaliin kuuluu B-juna ja kaksi taksia.

Vaikka Jani Kärkkäisen yrittäjyyteen on mahtunut ylä- ja alamäkiä, nuori yrittäjä ei ole antanut periksi. - Kun ripustin saamani Suomen Vahvimmat-sertifikaattitaulun seinälle, epäonni alkoi vaivata sen verran pahasti, että tämä toinen taulu saa olla nyt piilossa jonkin aikaa, Jani Kärkkäinen naurahtaa kaivaessaan kätköistään Kiuruveden Yrittäjät ry:n myöntämän Vuoden nuori yrittäjä kunniakirjan. Kunniakirjan myöntämisen aikaan vuonna 2022 perustettu yritys oli kasvanut kolmen auton yritykseksi ja työllisti useita kuljettajia.

Viime vuonna yrittämisen riskit kuitenkin realisoituivat. Kärkkäinen ei arkaile puhua siitä, miksi automäärä pieneni yhteen, mutta velkataakka kasvoi. Juuri 34 vuotta täyttänyt nuori yrittäjä tunnustaa, että viime vuosi oli suoraan sanoen ajoittain helvetillistä aikaa. Sisukkaana miehenä hän kuitenkin päätti jatkaa yrittämistä.

– Vaikka yrittäjänä on mahdollista menettää kaikki niin kuin jo kerran kävi, yrittäjyys tuntuu silti omalta jutulta. Näen, että yrittäjänä on mahdollisuus myös onnistua ja maksaa velat pois nopeammin kuin palkkatöissä, Kärkkäinen toteaa.

TAKAISIN LÄHTÖRUUTUUN

Vaan palataanpa lähtöruutuun. Kuljetusalalle Kärkkäinen kertoo ajautuneensa tavallaan vahingossa ilman että suvussa oli yrittäjiä tai kuljettajia. Yhdistelmäajoneuvonkuljettajan kurssin hän suoritti työn ohessa.

– Olin aamuvarhaisella maatilalla töissä ja päivät koulussa. Harjoittelun suoritin Kuopiossa Antti Airaksisella. Harjoittelun jälkeen pääsin sinne töihin. Välillä tosin kävin Helsingissä ajamassa taksia, mutta palasin sitten Antille töihin. Oikeastaan sen piti olla vain nopea tuuraus, mutta tuuraus venähti kahden vuoden mittaiseksi. Se oli huippu hyvä talo olla töissä. Olisin siellä varmasti vieläkin kuljettajana, jos Antin yritys olisi jatkanut toimintaansa, Kärkkäinen kertoo.

Kun Etelä-Suomesta löytyi uusi työpaikka, jossa tarjottiin mahdollisuutta ryhtyä alihankkijaksi, Kärkkäinen tarttui tilaisuuteen. Alussa kaikki näytti hyvältä ja Kärkkäinen kasvatti automääränsä.

– Reilu vuosi meni ihan hyvin. Sitten alkoi tulla merkkejä siitä, että kaikki ei ole hyvin. Ajossa oli muitakin alihankkijoita ja meille vakuuteltiin, että tilanne paranee syksyllä. Olimme liian luottavaisia ja uskoimme tilanteen korjautuvan. Niin ei kuitenkaan käynyt. Kun yrityksen hallitukseen tuli saattohoitaja, siinä vaiheessa lopetimme ajamisen sille kuljetuksenantajalle, Kärkkäinen kertoo.

Lopputulena oli, että kuljetuksenantaja päätyi konkurssiin. Kärkkäiseltä jäi saamatta saamisia yli 100 000 euroa.

– Se tiesi sitä, että jouduin aloittamaan yrittämisen tavallaan uudelleen sillä erotuksella, että nyt niskassa oli velat ja laskut. Se oli hankala yhtälö jatkaa toimintaa. Lopetin palkan maksamisen itselleni, taistelin vielä puoli vuotta ja yritin pitää luottotiedot kunnossa. Viime keväänä tulin kuitenkin tulokseen, että väkipakolla jatkamisessa ei ole mitään järkeä. Toukokuu oli henkisesti tuskaisinta aikaa, kun piti alkaa tehdä päätöstä oman yrityksen lopettamisesta. Konkurssi tuntui ainoalta järkevältä ratkaisulta, Kärkkäinen kertoo.

Nuori yrittäjä Jani Kärkkäinen on mukana myös Kiuruveden Yrittäjät ry:n hallituksessa.

IDEA KYLPYPALJUSTA Kun palataan ajassa hieman taaksepäin aikaan, jolloin ilmassa oli vielä toivoa edellisen kuljetuksenantajan tilanteen korjaantumisesta, Kärkkäisen mieleen oli tullut perustaa oman yrityksensä rinnalle toinen yritys. Ajatuksena oli tehdä sivutyönä jotakin muuta pientä yritystoimintaa.

– Ajatus tuli kuukautta ennen kuljetuksenantajan konkurssia. Se oli täysin sattumaa, vaikka jälkeenpäin olen miettinyt, uskooko sitä kukaan. Muistan, että idean tullessa ajoin Jämsän ja Lahden välillä. Mieleen tuli, että voisin ruveta vuokraamaan vaikka kylpypaljua, Kärkkäinen tuumaa.

Lyhyen kaavan mukaan kerrottuna uudesta SavoLogiksi rekisteröidystä yrityksestä kehkeytyi Kärkkäiselle uusi alku. Yrityksellä on nyt ajossa yksi B-linkkiyhdistelmä ja kaksi taksia. Idea kylppäpaljun vuokraamisestakaan ei jäänyt pelkän ajatuksen tasolle.

Toisen yrityksen, eli Logistiikka Kärkkäisen konkurssilla, oli varjopuolensa. Uudelle yritykselle parhaaksi ratkaisuksi osoittautui kaluston vuokraus ja liisaus.

B-junan vetäjäksi valikoitui Volvo FH500 Aero. Se tuli ajoon vain 50 000 kilometriä mittarissa. Vuokrahintaa Kärkkäinen pitää kohtuullisena, sillä se sisältää huoltojen ja korjausten lisäksi rengaskulut.

– Vuokra-auton etu on ainakin se, että sen kulut pystyy ennakoimaan tarkasti, kun huolto- ja korjaamokulut sisältyvät hintaan. Plussaa on sekin, että perässä on aina samat tutut perävaunut, Kärkkäinen toteaa.

Uusi kuljetuksenantaja löytyi keskisestä Suomesta.

– Se tuntui lottovoitolta. Hänen alihankkijanaan olen aloittanut vasta äskettäin, mutta ainakin tähän mennessä auto on liikkunut hyvin, Kärkkäinen toteaa.

Tuuria kävi myös siinä, että Kärkkäinen onnistui saamaan autoon hyvän kuljettajan. Oma aika menee paljolti taksia ajaessa.

– Kuljettaja pyörittää autoa varsin itsenäisesti, eikä soitele turhista. Viime viikollakaan hänestä ei kuulunut mitään, eli ongelmia ei ollut. Ajamme sahatavaraa ja vähän kaikkea, mitä pystyy kyljestä lastaamaan kyytiin. Auto liikkuu lähinnä Etelä- ja Keski- Suomessa. Täällä Kiuruvedellä auto käy vain silloin, kun kuorma sattuu olemaan tähän suuntaan, Kärkkäinen kertoo.

YRITTÄJÄN ELÄMÄÄ

Ylä-Savossa sijaitseva Kiuruvesi ei ole puolikkaan vetäjällä kuljetuksia ajavalle yritykselle sijainniltaan optimaalisin. Kärkkäinen ei näe kuitenkaan yrityksensä sijaintia kaukana satamista tai Etelä-Suomesta ongelmana.

– Tietysti pääkaupunkiseudulla autolle saisi helposti töitä myös viikonlopuksi. Haluan kuitenkin asua täällä maaseudulla, enkä halua lähteä täältä pois. Taksia Helsingissä ajaessa Hesa tuli liiankin tutuksi, Kärkkäinen vakuuttaa.

Elämää on maaseudullakin ja asian vakuudeksi puhelin pirahtaa soimaan. Joku tarvitsee taksia. Kärkkäinen hälyttää toisena kuljettajana toimivan kaverinsa keikalle ja soittaa vielä asiakkaalle varmistuksen, että taksi lähtee tulemaan viiden minuutin kuluttua.

Yrittäjyydestä puhuttaessa ei voi olla aina varma, onko tunnelin päässä näkyvä valo onnistumisen valoa vai onko kyseessä vastaan tuleva juna. Kärkkäisen mielestä tilanne näyttää nyt kohtuullisen hyvältä.

– Ulosottosummat ovat kovia, mutta uskon, että yrittäjänä saan ne maksettua, vaikka yrittäjyydessä on aina riskinsä, Kärkkäinen toteaa.

Nyt yrityksellä on kaksi tukijalkaa, taksit ja yhdistelmä. Takseja ajaa Janin lisäksi myös hänen isänsä.

– Suhteessa kuluihin täytyy sanoa, että taksi on yhdistelmää kannattavampi. Rekalla on kuitenkin sopimuksessa taattu kuukausisuorite. Takseilla tällaista taattua kuukausisuoritetta ei ole. Ajan muun muassa kelakyytejä ja vuoden päästä takseilla edessä on jälleen edessä kilpailutus. Miten siinä käy ja paljonko esimerkiksi polttoaine maksaa vuoden päästä, sitä ei vielä tiedä. Vielä vähemmän tietää viiden vuoden päähän, kun auto on vaihdettava. Mutta sitähän yrittäjän elämä on. Pitää sietää epävarmuutta ja uskaltaa ottaa myös riskejä, Kärkkäinen toteaa.

Varmuuden vuoksi Kärkkäinen kuitenkin laittaa laatikosta esille ottamansa Kiuruveden Vuoden Nuori Yrittäjätaulun takaisin autotallin laatikkoon.

- Olkoon vielä jonkin aikaa laatikossa, Kärkkäinen toteaa.

– Suomessa tiet ovat huonontuneet etenkin viimeisen viiden vuoden aikana, Antero Lahtinen toteaa.

50 VUOTTA RATIN TAKANA

SavoLogin kuljettaja **Antero Lahtinen** pysähtyy perjantai-iltana Pyhäsalmen eteläpuolella olevalle levikkeelle rahapyörät ylhäällä.

– Purin kuorman Kärämäelle, Lahtinen kertoo. Ennen vuorokausilevolle jääntiä kylki on avattava vielä kerran. Lastaus on Pihtiputaalta, mutta purku vasta maanantaina.

Lahtinen kertoo pyörittäneensä kuorma-auton rattia jo 1970-luvun puolivälistä saakka. Kun Venäjän liikenne oli voimissaan, hän ajoi seitsemän vuotta itään. Pari vuotta suuntana oli Keski-Eurooppa.

Kymmenen vuotta elämästä vierähti kahden auton kuljetusyrittäjänä.

– Olisin varmasti yrittäjänä vieläkin, jos asiat olisivat menneet toisin. Tarkoituksena oli, että poika olisi jatkanut yritystä, sillä hän oli kuin rattiin syntynyt. Hän kuitenkin sairastui vakavasti ja hänen kuoltuaan minulta loppui mielenkiinto yrittäjyyteen, Lahtinen muistelee.

Lahtinen jatkoi palkkakuljettajana. Nyt rattailla kulkee pääasiassa sahatavaraa ja muuta kyljestä lastattavaa tavaraa.

– Harvoin tarvitsee autoa katkoa.

Nykyiseen työnkuvaansa keuruulainen on tyytyväinen. Ajoa on riittänyt, työtahti on sopiva, eikä turhia odotuksia ole ollut.

– Uusi lastauspaikka kilahtaa koneelle

ennen kuin entinen on purettu.

Sen

sijaan tiestön kunto ei saa Laitiselta korkeaa tähtiluokitusta.

– Tiestön kuntoa voisin luonnehtia p-alkuisella sanalla. Päätietykin ovat melko uraisia. Nelinumeroisia teitä näissä ajoissa ei onneksi tarvitse ajaa, Lahtinen toteaa.

Teksti ja kuvat: Riitta Airaksinen

[TILAA AJOLINJA](#) | [OSTA DIGILEHTI](#)